

KARAMPANA

GODINA: (avan)TURIZMA

Broj: PREDIZBORNI

Adresa redakcije: VRATA OD SURANJA

CIJENA 2. NOVA DINARA

KOTOR, 12. III 1967.

Rukopisi se ne vraćaju, već služe za neku stvar

13

PROLOG KARAMPANE

Narode Kotora i Boke Kotorske
i cijele naše oblasti primorske,
svi vi što vazda vičete, a ne smijete nikad ništa reći
i što ste kad prigusti prvi spremni uteći,
vi maškalconi, galijoti i berekini,
Gavice, Bope i Šotolumbrelini,
građani, kovači, mesari, šušteri
mornari, škovacini i derektori —
Ja ste mi zdravo!

Prošli put nekima od vas nije bilo pravo
što in je moj batoč dofatio jače nešto malo,
ali za takve mi nije niti stalo!
Njihove duše nisu bile svjesne
ako ih on narvicu bolje tresne,
da to nije učinjeno u maliciju
i da radi toga ne treba ići u miliciju
Nego, sve je to bilo i prošlo,
a sada je vrijeme došlo
da dođem opet među vas
i protiv lošega podignem svoj glas,
kako bi svi vidjeli što nije dobro među nama!
A da ovo ne bi bila samo prazna slama —
i da se vidi da u svemu ovome smisla ima —
kad pročitate ovaj foj, vi recite svima:
znancima, rođacima i drugovima,
da moj prekor ničiju čast i ponos ne vrijeda
i da je to puno bolje nego šaptanje iza leđa.
Na ovaj način ono loše kod nas bar svi vide
i bez brontula u malo libr upoznaju,
a prekoreni ne treba toga da se stide
već da se poprave i za pogreške kaju!
E, sad me toka okončat s ovim uvodom!
Dozvolite da vam svima i ovom prigodom
zaželim svako dobro i u radu mnogo sreće,
da se više među sobom ne karamo,
već da kao ljudi s ljudima razgovaramo,
i da prestane svaka vika i graja
pa da zajednički počnemo raditi za sve veće
dobro i napredak našega kraja!

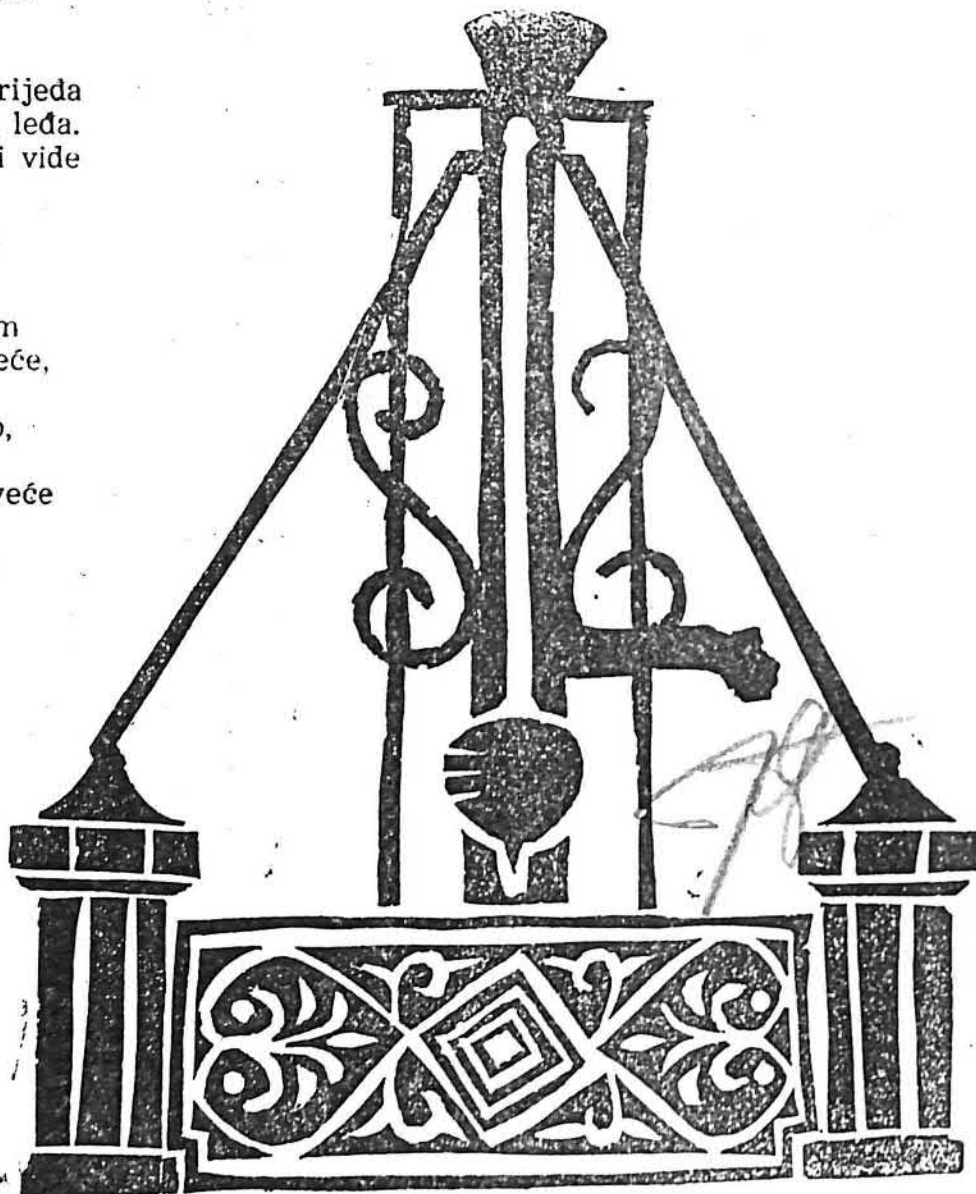
»KULTURNE« BITKE U ŠKALJARIMA

U cik zore i bijela danka
iskrade se četica junaka
iz škaljarskog kulturnog »Sastanka«.
Idu tiho, ništa se ne čuje,
sa zvučnika pjesma odjekuje
i korake njine pričušuje.
Pitaju se tad škaljari ravni:
otkud idu ti junaci slavni
i zašto su svi u licu tamni
kao da su boj veliki bili?
Neki su se jadu dosjetili
i ovako društvu besjedili:
Ova hrabra četica junaka
sastala se sinoć prije mraka
u dvorani našega »Sastanka«,
zasjeli su, čakulali, pili,
na kartama ljutu bitku bili,
beštimali, dobili, gubili,
a na kraju svi kontenti bili
i nisu se mnogo ofendili,
jer će sutra ista ova četa
do kulture Doma da došeta,
započeće opet priča stara
uz dobitak il gubitak para,
pa će igrat, sticat kondiciju
dok ne svrše svi u miliciju.

MODERNIZACIJA

Najnoviji izum filmske industrije
je mirisni film. Međutim, ta je novita-
da kod nas odavno uvedena, jer se u
kotorskom kinu mogu udisati svi mo-
gući mirisi — od luka česna do špor-
kih bječava.

Za sada u svijetu jedino Kotor i
Moskva griju ulice parom, ako ne vje-
rujete prođite ulicom između Livnice
i Gumare, koje su inicijatori i reali-
zatori ovog jedinstvenog poduhvata.

KARAMPANA PORUČUJE:

OFENDENIMA

A što ćete, tako vam to biva vrlo često u našem životu! Istina je na svijetu živa — treba gonit nečasnu rabotu stog nemojte da vam se što kriva, jer mi prvi dodoste pod škotu, već primjerom pokažite svima da niste duhom tako pali i kritika da se rado prima — makar zbog nje gorko zaplakali! I nemojte zubima škripati ko da nisu sve koze na broju: i drugi će — zalosna im mati — proba tljutu batočinu moju.

MALI OGLASI:

CRNO I BIJELO

Imao je crnu kosu i crnu kravatu. Nosio je crno odijelo i crne cipele. Ipak mu u životu sve nije bilo crno. Živio je na bijelom hljebu.

OGLAS

Neki naši glavati drugovi davali su tokom godine razne izjave. Sada u našoj »Karampani« proglašavaju iste kao nevažne.

POŠUMLJAVANJE

Uskoro će opet početi akcije za pošumljavanje goleti oko našeg grada. Ovo se radi za one koji ne mogu postati ljudi da se imaju gdje vratiti.

PRIČA SE

Po Kotoru se priča da su jednog direktora pozvali na odgovornost za to što je završio fakultet.

SAOPŠTENJE

Zbog sve većeg povećanja saobraćajnih udesa čujemo da će se uskoro na našim putevima ponovo pojaviti konjske zaprege. Tako će vozači već jednom početi misliti svojom glavom.

VAPAJ JUGOOCEANIJI

Sve naše nade polažemo u tvoje ruke. Jer ti jedina znaš za naše davne muke: Nad našim glavama mač Damaklov
visi —
Pomozi, iako je puno djece na tvojoj
sisi

USAVRŠAVANJE

Kondukteri »Autoboke« odlaziće povremeno u Fabriku riba u Bijeloj da bi na licu mjesta praktično usavršili sistem sabijanja i pakovanja — putnika u autobuse.

ISPOVIJEST TRIPA GRINJE

E da, tako vi je to. Zovu me Grinja, ma ja nijesam ona prava grinja te vrti mobilju, no su mi to berekini pripetali u maliciju da senjaju moju pustu kurioznost, koja me je do sada toliko puta uvalila — daprostito — u gomna. A što ja mogu kad me davo tenta da u svašta nos uvalim: sve dok mi ga neko pošteno ne pričepi da sve zvijezde prekantom. A evo i sad, sve me nešto iznutra pošpikaje i da ne progovorim na usta, čini mi se da bih nede drugo izdušilo, jerbo ne mogu više, poštmani moji čitadini, ne mogu više trpjet ovu korencu od stvari, ne mogu više gledat de se ovi naš lijepi i slavni grad pjan-pjano uštuvaje ka letrika uveče na rivu. Ma se plašim da ni ova moja neće puno koristi donijet, ali moram reć što je u ovu moju dešperanu i dekoradanu ojadelu dušu.

Go'ore ljudi da je naš grad — grad od antikiteca, od turizma i fureštijeh, a ja mučim i param Inglez i sve u sebe mislim: »E, još bi puno toga tokalo učinjet da on to postane. Jopet, da rečem da se ništa nije rabotalo, lagao bih cijelu poštimanu publiku, ma to nije nianka kvarat od onoga što je potrebito. Da je pusto sreće od nas, do nijesmo ovako krepani, da nas nije uvatila ova pusta ljaka i deboleca mogli bi učinjet rudnik od para od ovoga nasega grada. Eto, Perezempjo, imamo ovu lijepu fortecu i bedeme oko cijeloga grada, ma koja korist!? Zarasli su u drače, koprive i lovorike, usmrdeni da ne možeš živ pasat, skalini do na vrh tvrđave deštraganj, sve razbiveno — ajme! Ma recite pravo, poštmane šinjore i šjori, bili bilo skupo da se pošiječu drace i travurine umjesto da se kosijerima sijeku stabla, da se poistitu spekarije, da se salizaju skalini i ozidaju oni te falu, pa da se na vrh fortece učini jedan bafetic u antiki stil, koliko da se u njega otreskaju birom furešti i našijenci iza penjanja. A što vi se čini, kako bi on rabotalo u stadim od turizma, a? Pa koji belvišto ozgor na krovove, kampanjule i pjace grada, na vapore i trabakule na rivu (bilo nekad) i na cijelu panoramu put Dobrote i Prčanja!! Kakav Neapolj i stupidece, ovdem bi svakoga vatao batikvor od postiječih beleca!! A bravo, nijesmo ni mi šempjani, tokalo bi postaviti na ulaz impjegata s biljetima pa ako te volja vidjet — plati 100 dinara ka u Dubrovnik! To bi za prvo vrijeme morebit bilo tropo lušo, ma ako se oće učinjet atrakcija za dobit dinare, moraju se i dat dinari, oštija!!

No smo mi visoko zabordžali, tokalo bi u sam grad mnogo toga učinjet i popraviti, jerbo furešti za svoje dinare oće nešto i da vidu. O pontovima na kadene te su bili na vrata od Šuranja i Parila puno se zborilo, puno se lojeva i planova učinjelo ma niko prstom da koporne i da ih popravi, no sve prekrcaju jedan na drugoga. Ali puštimo ča to, ima i prešnjih stvari. Gledajte ulicama ove naše lijepe palace i kuće i crkve. Svaka je inkartana klačincem pedu debelim, a svim izbužanim od starosti, ka da ga je guba jela. To je bila moda u pokojnju Austriju — ma ke gušti! A proz one buže sjakti lijepi kamen-tesanik, svaka fuga salizana ka kortelinom — kućeš ljepše?! I bili došlo skupo da pompijeri otuču taj klačinac (ionako se usmrdeše od fjake!) i da naš grad otkrije svijetu svoju pravu facu, koju su tudini pokušali sakrit, da sine ka sunce ljeti iza Lovčena?! Ma ovi naši te su vlasni ne misle tako! Nazad tričetiri godine odio je proz ulice pokojni šjor—Frano pitur sa skalama, latama i pinelima i udarao dvije ruke piture na sve facade od kuća, pa i na one te su se sačuvale od klačinca! E da, takvi smo mi!

Ne može se više u naš grad intrat ljudi na štanap onoga velikog galijota i smutljivca, ma i velikog snalazljivca i provrtnog čovjeka Pometa Trpeze, koji je — da se ne zaboravi — bio Kotoranin, ma to nije ostao, jer nam ga ukradoše Dubrovčani i Splićani, pa sad u njih kašu muti i ljakane naravi potiče na pregnuća, a ljudske mane na vidjelo iznosi. Eh pusto, kad bi ovoj našoj »Karampani« pošlo za rukom da nas pokrene iz ove debele ladovine, da nas žvelti i dobro izbruškima, da nam otvori oči i učini da svi složno počnemo rabotat na dobro našega grada! Tada bih kontenat pošao pod čemprese, jerbo bih znao da će mi kosti mirno počivat i da vas neću dolaziti prepadat ka vampir jeli sve u redu.

Evo vi dio moje ispovijesti, koja ucijelo možda neće ni biti nikada napisana, ma je sporadi toga ovi dio napisan iskreno i bez malicije, ka da sam vi srce na dlan iznio pred oči.

Vaš smjerni i pokorni
Tripo Kotoranin zvani Grinja

STRANAC U KOTORU

Stranac: O, bona sera sinjorina, kome state, ma gvarda ke bela sinjorina. Skuzi, vi odavde, da Kotor?

Građanka: Da jesam izvoite.

S: Dove ovdje hotel prego?

G: Vidite tamo ona lijepa zgrada pored mora.

S: Si, si, vićino mare, ja bio tamo, ma tuto kjuzo, zatvoreno, kapito.

G: Ah, da, zbilja, zatvoren je!

S: Ma perke, još ne zima, još ima turisti?

G: E, ali je prošla sezona!

S: Molte gracie, a gdje ovdje bar, kabare, gdje bti ples?

G: E nema, trebali ste doći prije!

S: Sempre diće prije-prije, ma kada prije?

G: Pa — prije rata!

S: A ovdje non gvera, nema rat?

G: Ma kakav rat, što vam pada napamet, a zašto pitate?

S: Pa svuda čuje: skupo kao da rat, pa mislio!

G: Ma ne, to je samo slobodno formiranje cijena.

S: Jos nesto pitati, sto poslije osam ore niko na riva, moze biti kopri-fogo, policijski čas?

G: Ama ne, kod nas je sloboda, samo su nadležni u prosvjeti zabranili izlazak učenicima poslije 20 časova!

S: A to benisimo, to dobro, mladost rano spavati, biti zdrava, sportisti.

G: Pa mladost voli sport, ali nema para za sportske terene. Eto, i nova zgrada Gimnazije nema fiskulturnu salu!

S: A, to dobro, te ekonomija, to nema nigdje samo kod vas. A kvi kod vas arija zdrava?

G: Pa kako se uzme, a zašto pitate?

S: Tu viditi mnoge ragace sve crno, tuto žalost?

G: Ma ne, nisu u koroti, to je samo naredba da učenice moraju svuda nositi crne kecelje.

S: Za mene Kotor kome Napoli, belisimo!

G: Oprostite, ali mi ne kopiramo nikoga!

S: Skuzi, skuzi, to znači sve oridinal ovdje, one kanavace i štracce što vise na finestre?

G: Pa dabome, to je radi živopisnijeg izgleda grada.

S: Molto belo, molto bele, ma strade, ulice mnogo sporke!

G: To vam se samo čini, mi svakog mjeseca plaćamo za čistoću.

S: A si, nesto zaboraviti. Kotor stara grad, molte crkve, muzej e četera a gdje vodiči?

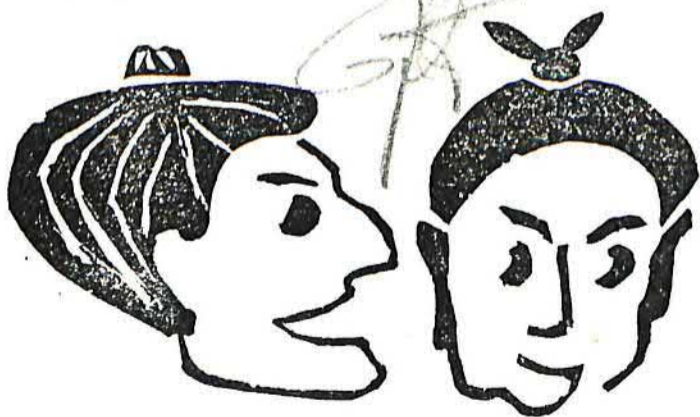
G: Tu su, samo ih treba čekati.

S: Gdje tu, koliko čekati?

G: Pa dok ne dodu, naprimjer, iz Dubrovnika, Ljubljane itd.

S: Ah bene, basta, ne treba oni doći tu, ja poći tamo, a bela Raguza,

a Ljubljana, arivederçi sinjorina čao!

UTJEHA

Elektrodistributivni pogon Kotor obavještava potrošače da će do prekida struje dolaziti jedino u slučajevima lošeg ili lijepog vremena. U svim ostalim slučajevima struje će biti i preko vrh glave.

(samo)UPRAVLJANJE

Fali se jedan naš direktor drugome: »Kod nas nema nesporeda iz-

među organa radničkog samoupravljanja i mene: oni vijećaju, a ja naredujem!«

MALO GRAMATIKE

Rečenicu počinje sa ————— JA
Posao naređuje sa ————— TI
Malograđanin je ————— ON
Pohvale izriče sa ————— MI
Voli da ga oslovljavaju sa ——— VI
Krivicu označava sa ————— ONI

RAPORT IZ TABAČINE

Draga Karampano!

Evo da ti se javim iz naše Republike Tabačine sa par riječi. Nemojte se smijati, mi smo još Republika iako nam je Božo ministar untre. Sad imamo novog pravog ministra što ima veza u Titogradu i Bogradu.

U Tabačini imamo i dobre šahiste a najbolji je Jovo, stalno igra na remi. Prije neki dan je Niko Gordu udario šjekinom po glavi ma je ostala živa i sad se vole kao golubići.

Jedan naš Tabačanin ima najbolje voće u Kotor, zato su naša djeca crvena u obraz jer se hrane sa vitaminima iz njegovog voćnjaka.

Imamo i De Gola, ne onog pravog, ma se i ovaj razumije i stalno muti politiku. Solunac više ne priča junačke priče a i vrijeme je jer nas je dosta gnjavio za ovijeh pedeset godina.

Neki su izgradili kuće u zlatnu njiivu da bi imali pogled na more ma će izgleda imati kuće s pogledom na kuću pošto Jugooceanija gradi onu veliku kazermu.

Još sam na kraju svratio u kafanu ko dAdema. On jado broji čašice od rakije pa mu se od velikog brojanja oči zamutile. Voje se fali kako je na karte mrdio Šilja ma ce ovaj namiriti kad pode meso kupavat.

Marko jos nije naučio navigirat, nego stalno pjeva što tango una pistola što nervira Šulja keda gubi na karte a Stevo se od muš. odmahio sa stolice. Žene su se za rad nešto umirile pa se ne svadaju, sigurno se šperaju za ljeto. Eto za ovaj rat toliko. Pozdravlja Vas

Tabačanin

ČAKULE

MAŠKARE SMO, I UDE MAŠKARE

Čuveni kotorski Karneval otvoren je Osnivačkom skupštinom Internacionalnog turističkog kluba »ADRIATIC«.

JA PA JA

Na traumatološko odjeljenje Medicinskog centra sve češće dolaze neki naši odgovorni faktori s povredama grudnog koša — od silnog busanja u prsa.

IMA SVE USLOVE

U gumari »Bokeljka« otvoriće se pogon za proizvodnju RACKE WHISKY-ja, radi postizanja poznate arome »blagi ukus dima«.

DA NAM ŽIVI ROTACIJA

Nivo današnjih fakulteta i visokih škola toliko se srozao, da je ravan predratnoj osnovnoj školi. Zato fakultetski obrazovani građani nikako ne mogu da na odgovornim radnim mjestima zamijene drugove s osnovnom školom.

JUTARNJA MOLITVA BANKI

Zdravo Banko milosti puna,
Blagoslovljena si među vjervnicima.
Svi mi:
garantirani, kreditirani i akontirani,
procentirani, investirani i blokirani
na koljena padamo i Tebi se klanjamo.
Bez Tebe, gospodarice moćna ne bi bilo:
kuća, motela, vodovoda i hotela,
auta ni garaža, skladišta ni ambalaža,
molbi, žalbi, crnila ni papira,
penkala, akten-tašni ni kurira,
deviznih prekršaja, funti, dolara ni lira,
ni rokova ni blokova, ni rata ni mira!
Bez Tebe bi svijet ostao bez elite
i sav se pretvorio u smrznute kredite!
Priznao te neko, ili mu se neće —
Tvoja organizacija naš svijet pokreće!
Zato neka su blagosloveni svi Tvoji:
Virmani, anuiteti, bilance i računi
Žiranti, mjenice i blagajnički računi.
Saldo, žiro, bloko, cento,
conto, sconto i percento,
nalog, polog, credo, storno,
netto, brutto, tutto fondo,
ko čarobni neki rondo
sve pokreće de profundo.
Ako neko mimo zakon vrdne
ili se novac zadržati drzne,
Ti povičeš: Dosta, storno!
On sve vraća tad pokorno.
Čujem i sad taj ritorno,
kako zvuči moćno, zrelo,
stoga Banko upućujem Tebi
ovaj skladni ritornello:
Sva srebra, sva zlata, sav ljudski probitak,
ne može isplatiti Tvoj — ČISTI DOBITAK!!!

HIMNA KOTORSKIH SLUŽBENIKA

(Pjeva se na ariju »Čiri-biri bela Mare moja«)
Svakoga jutra u ranu zoru
Čuje se trka svud po Kotoru;
To službenici svom poslu jure
Sa zakašnjenjem bar kvarat ure.
Refren: Kom se kriva neka kaže,
Za nas propisi ne važe,
Dosta vike i gnjavaže —
SVI DOĐITE SJUTRA!
A kada najzad u ured stignu,
Lijepo se smjeste, sve četiri dignu
I počnu čakule svakakve vrste —
Nikom ne gledaju ovdje kroz prste!
Refren: Kom se kriva, itd.
I tako prođu prva dva sata,
A onda su im preuska vrata:
Od puste preše nastane zbrka,
padaju stolice, počinje trka.
Refren: Kom se kriva, itd.
Jer vanka čekaju kafane prazne,
bire, špriceri, rakije razne,
I turska kafa, crna i vruća —
Ona je izvor svih nadahnuća!
Refren: Kom se kriva neka kaže, itd!
Ne mari što nas čekaju stranke —
Mi ovdje imamo važne sastanke:
Trebamo raspraviti pitanje dana —
Plasman »Zvijezde« i »Partizana«
Refren: Kom se kriva neka kaže,
a nas propisi ne važe,
Dosta vike i gnjavaže —
SVI DOĐITE SJUTRA!

KRATKI SENJALI

PREDIZBORNA PAROLA
KAKO RADIMO — ODLIČNO ŽIVIMO!

NEDOSTATAK VITAMINA

Među poslanicima i odbornicima povećao se broj oboljelih od gripe — više ih ne štiti poslanički imunitet!

ISKRENOST

Mi se ravnamo po Vukovom pravilu: »Piši kako govoriš«. A zamislite šta bi bilo da je Vuk rekao: »GOVORI KAKO MISLIŠ«???

PRETPLATA

Nakon Brionskog plenuma mnogi naši članovi SK pohitali su da plate članarinu za nekoliko godina unaprijed — zlu ne trebalo!

KOLARICU — PANICU

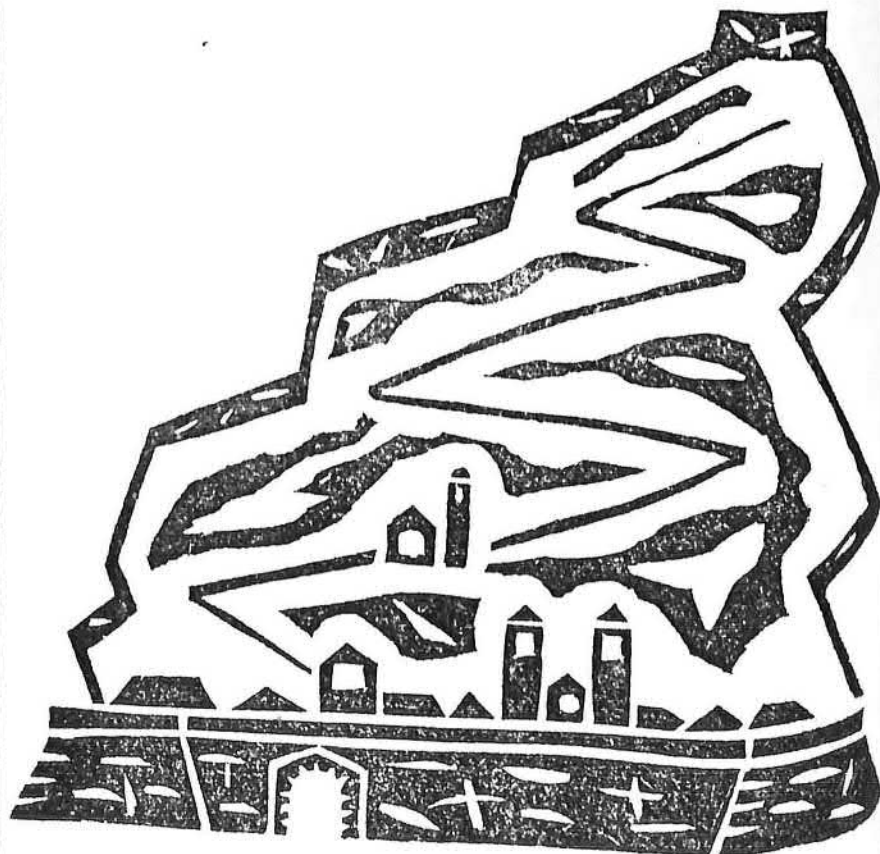
Otkako je uveden rad po učinku, u Kotoru se radi po onoj narodnoj: »Učini ti meni, pa ću i ja tebi!«.

POTONULE NADE

Ove godine se navršila 75 godina od uvođenja redovnog parobrodarskog saobraćaja kroz Boku Kotorskiju. U čast ovog jubileja svečano je ukinut jedini brod koji je saobraćao kroz Boku.

ISPRAVKA

Jadrolinija je nedavno izdala sledeće saopštenje: »Brodovi kroz Boku su ukinuti pošto im je prijetila stalna stalna opasnost od potapanja uslijed velikih valova koje su podizali — padajući u vodu — planovi o integraciji bokeljskih opština«!

BOKI

(PO ALEKSI ŠANTIĆU)

Naša mila Boko, pastorko Jadrana,
pokrivena dimom iz fabrika naših,
kad te takvu vidjeh silno se uplaših
jer te pamtim čistu iz ranijih dana.
Nikada se ovdje okupao ne bih;
kad prošetah tvojim punim smeća žalom
gdje more šumori masnim, šporkim valom
od prizora ovog alergiju dobih.
S tugom osluškuje starac Lovćen plavi
Hoće li sirena brodska da se javi,
Da odjekne silno ispod gordih brda.
Al vodama Tvojim brodovi ne plove,
Ne voze Ti goste sve nove i nove,
Jer je tako htjela neka glava tvrda.

POSLOVICE U KOTORSKOJ OBRADI

Ne bude se šut s rogatim — ni domaći i strani gosti s konobarima naših ugostiteljskih preduzeća.

Trla baba lan da joj prođe dan — diskutovali smo o integraciji bokeljskih komuna.

Tresla se gora rodio se miš — počeli smo pripreme za Međunarodnu turističku godinu.

Po jutru se dan poznaje — a kotorski doktori po autima.

Umiljato jagnje dvije majke sisa — a naša gradska muzika i pet-šest.

Ko visoko leti nisko pada — e kad bi to bile cijene.

Nešto je trulo u državi Danskoj (Hamlet) — a kod nas voće u radnjama.

Što ne uradiš danas ostavi za sutra — makar i honorarno.

Vrana vrani oči ne vadi — a mi jedni drugima i crne utrobice.

Između dva bana osta babi gola glava — pored »Napretka« došao nam je i »Vračar«.

I vuci siti i koze na broju — dijelimo lične dohotke po učinku.

NASTAVAK ČAKULA

JEDNA VIJEST

Ustanovljeno je da djeca mnogih velikih Kotorana još nemaju izgrađenu budućnost. Međutim, to njma ništa ne smeta, jer njihovi očevi imaju izgrađenu prošlost.

SPREMA

Ustanovljeno je da je i za obavljanje podne rabote potrebna školska sprema.

DINAR

Svaki naš čovjek ubjeden je da dinar može da očvrsne jedino u njegovom džepu.

NOVA TEMA

Na problem kontracepcije još jedna nova tema:
Kako da sprečimo začecje kotorskih komunalnih problema?

PO UČINKU

Radio je kao mrav pa su ga na gradili kao cvrčka.

Iako sa zakašnjenjem, javljamo svojti, prijateljima i svim građanima Boke da je naša voljena i neprežaljena

BOKEKJSKA PLOVIDBA (1892-1967)

ispustila svoju plemenitu dušu u 75-oj godini života.

Sahrana naše pokojnice obavila se u prostorijama opštinskih skupština Kotor, Herceg-
-Novi i Tivat.

Kotor
Herceg-Novu 11. III 1967. g.
Tivat

Ožalošćeni:
GRAĐANI I POMORSKA TRADICIJA
BOKE KOTORSKE